

Z. 6
5310

**PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS,
IO. GOTHOFREDVS
BERGER VS, D.**

**Potentiff. Polon. Regis et Electoris
Saxon. Archiater, Colleg. Medic. Prof. Publ.
Primarius et Senior,**

CIVIBVS ACADEMICIS

S. P. D.

Uotiescunq̄ue mihi in mentem venit Ambrosii, venit autem sapissime, toties recordari soleo HANNEKENII nostratis, qui propter merita, quae in rem sacram extant, cum Ambrosio adaequatus est, ad quem doctrinae ratione, et vitae instituto vix quisquam propius accessit. Alter doctrina salutari erudit Insubriam, alter praeceptis coelestibus instituit Hessiam, et laudes ibi cumulas, demum in Saxoniam intulit, ac plena omnium rerum maturitate feliciter complevit. Alter cum arduas praesulis partes susciperet, difficultatem muneris et magnitudinem excusavit, qui aegre tandem adductus, voluntati obtestantium cessit. Alter magistri exemplum secutus, ita se comparavit, ut neque dignitates praesaret, et antistitis quoque provinciam deprecaretur, nisi aliter Dei voluntas, et moderatoris maximi imperium ferret. Vterque enim in studiis artium, atque in liberalibus disciplinis aetatem consumere maluit, quam attingere rempublicam, religione mysteriorum constitutam divinitus et consecratam. Ab utroque tamen metus, qui in vitio ponitur, et ignavos odio laboris deterret, longissime absuit, praesertim cum admoniti, quanto esse usui possent, non quid animo liberet, facerent, sed sponte Deo volenti ac iubenti obsequerentur. Ita evenit, ut in fide et officio erga Deum, constanter permanent, errores arguerent, et fraudes caverent, hostesque veritatis quanta possent contentione arcerent, et calamitates ac misérias omnes laeti libentesque perferrent. Singulare Antistitis Insubrici exemplum est, et dignum, quod posteritatis memoriae tradatur, quando is pro veritate facrorum non dubitavit vitam offerre in discrimen, nec pertimuit Augusti Caesaris Valentiniani junioris offensam. Nunquam illi mansuetudo defuit, nunquam Caesarem Aug. contempsit, sed eum ita amavit, et coluit, ut nunquam a Dei obedientia recesserit, et contra Iustinae Aug. minas molitionesque animi divina ope firmaverit, coetumque pium e periculo salutis aeternae ereptum, ab impura, et latius serpente Ariani gregis contagione vindicavit. In Theodosio praecipitatus ulciscendi rationes reprehendit, quod summa acerbitate in Cives Antiochenos animadvertisset. In quo nihil fecit praeter officium, et Christianae mansuetudinis communit. Imperatorem. Idem HANNEKENIO ingenium contigit, mite quidem, et ad ignoscendum facile ac promptum adeo, ut inimicis rependeret pro iniuria beneficium, pro damno utilitatem. Poenas asperiores temperari cupiebat, et gravissima rerum capita acri diligentique cogitatione percurrere: in iudicio cautus erat, et perpetuam animi aequitatem servabat. Sed in religionis argumento ne latum quidem unguem de recta revelatae veritatis via deflectebat, atque in hac re etiam ad Ambrosii imitationem se conferebat, ad eiusque in doctrina et vita exemplum sese effingebat,

neque

neque auctoritate Principum, ut secus faceret, movebatur: errorum integumenta, probitatis simulacra aperiebat, ac vitanda suadebat: tum addebat, latebras animorum Deo perspectas, qui simulatae virtutis vindex sit, neque humana calliditate unquam se deludi patiatur. Tantus, et tanto Antistiti exaequandus Vir An. 1710 CXXXVII. Non. Jun. Marpurgi Hessorum editus in lucem est, patre quidem summe reverendo D. MENONE HANNEKENIO, Doctore Theologo et LL. Or. in celebri ad Lausdenburgica Frisiae Or. finitima oriundo: Matre IUSTINA ELEONORA, castissimi sexus ornamento, et filia divi Balthasaris Menzeri senioris, de quo si digne velim, magnis voluminibus loqui necesse habeam, cuius sane laudes in ore omnium sunt, quotquot in rerum controversiarumque divinarum explanatione versantur. Maiores paterni maternique coetui sacro utiles extiterunt: ex illis Tilemannus auspicio Antonii Comitis Oldenb. primus instituit sacerdotium Varelense, quod non rumore, sed fide Hermannii Hamelmanni accepimus. De maternis nunquam Hessia conticescet. Noster sermo de PHILIPPO LUDOVICO est, cuius natalitate Marpurgum gloriatur. Vbi puer ad octavam usque annum mansit, et cultus est: Postea cum patre, designato Lubecensium sacrorum antistite, in urbem antiquam, et optimis legibus florentem venit Noster et Latinis Graecisque literis expolitus, anno 1710 CLVII. Giesam accessit, celebritate loci, et fama studiorum insignem. Hic constituta studiorum ratione, vim ingenii ad rerum multo utilissimarum peruestigationem contulit, et pulchra doctrinae ornamenta ad reconditam sacrorum disciplinam adiunxit, maximeque usus est doctoribus optimis, Feurbornio, Haberkornio, et Mislero, quorum pietatem et doctrinam grata posteritas admiratur. Inde Lipsiam profectus, sub disciplina Hulfemanni, perspicacissimae mentis Theologi profecit, simul et Kromayero, operam dedit, eiusque in docendo industriam et fidem merito collaudavit. Confecto hic spatio, adiit Vitembergam, et duumviros Calovium ac Meisnerum studii sacri consuetudine sibi devinxit, atque hunc doctorem perinde ac hospitem observavit. Postremo Rostochii sedem studii delegit, et Quistorpium, multo labore, et longo usu ac tractatione rerum divinarum apprime confirmatum audivit, neque ibi neglexit Vasmuthium, qui id temporis Rostochium ornabat. Hic et alibi multis, et magna cum laude editis doctrinae speciminibus, Anno 1710 CLXIII. Giesae in numerum Professorum relatus, ad docenda humanitatis studia se quam potuit diligentissime applicavit. Neque tamen animum, quem contemplationi mysteriorum addixerat penitus et dicaverat, a principe, quod ingressus fuerat, studio abduxit, et aliquot post annis summos in eo honores petiit rite ac impetravit, nec multo post extra ordinem Professor Theol.

Theol. creatus, anno demum **c15 15c LXX.** Ordinarius Theologiae Professor, et senatus ecclesiastici Assessor, more maiorum constitutus atque inauguratus, Mislero deinceps vivis exempto, primarii Prof. et antistitis sacrorum generalis titulo est cohonestatus. Iam triginta annos sui muneris expleverat in Hessia, quum potentissimus Saxo, divus Ioannes Georgius IV. eum Gießa accivit Vitembergam, quod anno **c15 15c XCIII.** accidit: qua in statione ad extremum usque vitae spiritum, explicatis diligenter et vindicatis emendatae religionis capitibus, perseveravit. Hic Dei est in nos amor, haec in Civitatem benignitas, haec infinita erga nos misericordia, ut extremo mundi tempore tanta se in Academiam nostratrem largitate diffundat. Hoc maiorem familiae amorem benevolentiamque debemus, quam summi nominis Vir apud nos reliquit. Nam ex nobilissima uxore, Margaretha Godelia, Catharina Hoffmannia, quae praecipuas Hessiae superioris necessitudines complexa est, suscepit liberos stirpe sua dignissimos, V. Consulatissimum **GREGORIVM LVDOVICVM IC.** Serenissimi Principis Servesta Anhaltini Consiliarium in provinciali reatum tribunalis meritissimum, prudentia et rerum usu dexterrimum nobilissimumque, **CATHARINAM ELEONORAM,** Excellentissimi IC. et sanctioris Consilarii Hofst. Eutinensis D. Gregorii Nitschii viduam, summa sexus elegantia, et virtute singulari matronam, **BALTHASAREM MENONEM,** artis medicae Doctorem Clarissimum, non ita pridem ex Batavia, et Britannia reversum, et denique **IOANNEM LVDOVICVM,** salutaris scientiae Candidatum, et suo fraternaeque laudis exemplo maximopere nobis commendatum. Tredecim nepotes neptesque vidit, stirpis indicia non exarescentis, qua foecunditate admodum laetatus est, et incolumitatem generi suo exoptavit. Sed voti fructum mors eripuit, et gaudium nullis definitum seculorum terminis Viro sanctimonia et meritis summo rependit. Corpus fractum morbis exhaustumque nulla Medicorum ope restitui potuit; anima Deo servata, et ab coelestis doctrinae praecone Lic. de Vvedig expiata, cum sanctis coelitis perpetuam, et a calamitate vacuum consuetudinem iunxit. Vestra refert, Cives, ut summo Theologo supremum persolvatis officium, quem maxima in divinum Coetum merita immortalem praestant, et exequiarum solennia ab ordine vestro inprimis requirunt. Hoc volumus, et maximopere Nobilissimae Familiae nomine per victura **THEOLOGI** monumenta obsecramus. Funus hodie ex aedibus, quas vivus incoluit, ab H. I. in aedem Marianam, tumulumque proximum, concione publica honestandum inferetur. P.P. Dominica III. post **EPIPHANIA** Anno **M DCC. VI. IX.** Kal. Febr.

ULB Halle
002 701 545

3

**RECTOR
VITEMBERGENSIS,
HOFREDVS
ERVS, D.**

on. Regis et Electoris
Colleg. Medic. Prof. Publ.
rius et Senior,

ACADEMICIS
P. D.

Urbis conone...
HANNIBAL...
ad spectand...
vite mberno...

ter doctrina...
infirmit...
talis ac p...
magistru...
religiosi...
tam disp...
rector...
vo...
n...
die peric...
giam, qu...
to factor...
m...
m...
cum in d...
ce cura...
firmavit...
ab impu...
in Theod...
hima acc...
nisi fecit...
t...
p...
P...
act...
perpetua...
m...
d...
f...
f...
f...

